

Ilgørende Tilfælde ved at fastholde denne For-
dring i det Omfang, som man nu har anbe-
falet at gjøre det. Det ærede Medlem gav
mig ikke noget Svar før, da jeg tillod mig at
spørge om, hvorvidt det, naar Obligationerne
bleve solgte over pari, da virkelig var Lotteri
og ligefrem Spil at lade saadanne Amortisa-
tionstillæg følge med, hvorledes det var mu-
ligt at affatte en Paragraf, der ikke, paa
samme Tid som den udelukkede Lotteri og
Spil, ogsaa udelukkede den sunde og naturlige
Benyttelse af og Forandring efter Forholdene
paa Markedet. Derpaa gav det ærede Med-
lem mig ikke noget Svar, og man maa jo
dog vogte sig for at indskrænke Friheden i en
vis Retning — især for et enkelt Institut —
naar man i Øvrigt lader Alle og Enhver have
fuld Frihed i den Retning. Med Hensyn til
Spørgsmaalet om at udelukke fremmede Kom-
muner vil jeg anbefale det ærede Medlem at
være noget varsom, navnlig fordi jeg veed, at
det ærede Medlem saavel som mange Andre
særlig maa interessere sig for, at Institutet kan
virke i en vis Landsdel, hvor der er en ganske
særlig Trang til dets Virksomhed, og hvor det
ogsaa er Hensigten at lade det virke, men hvor
forskjellige Grunde gjøre det mindre ønskeligt
just at opstille bestemte Punkter med Hensyn
til Virksomheden netop der. Flere Punkter ere
nu formede saaledes, at de tillade en saadan
Virksomhed udenfor det, der i dette Tilfælde
danner Landegrænsen, og jeg er overbevist om,
at det ærede Medlem, saasnart han fæster til-
strækkelig Opmærksomhed paa dette Forhold,
vil være meget varsom med at tænke paa at
foreslaa Ændringer, der gjøre Virksomheden
udenfor den nuværende Landegræns umulig.

Da Sagen yderligere ønskede at yttre sig,
sattes Sagens Drengang til Liden Be-
handling under Afstemning og
vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

J. M. Mørk: Jeg tillader mig at
stille Forslag om, at der nedsettes et Udvalg
paa 7 Medlemmer til at behandle denne
Sag, og jeg skal tillade mig med et Par Ord
at angive, hvorfor jeg finder det rigtigt. Jeg
har allerede udtalt, at det ingenlunde er min

Mening paa nogen Maade at ville hemme
dette Lovforslags Fremme; men jeg har den
Overbevisning, at i den Tid, Rigsdagen endnu
er samlet, vil der, naar der vises god Villie
mellem dem, der vælges til Udvalgsmedlemmer,
efter den Tale, der er ført derom her i Tinget,
ikke kunne være Tvivl om, at Lovforslaget
vil kunne blive tilbørligen fremmet i rette
Tid. Hvorfor jeg mener, det er rigtigt at
faae et Udvalg nedsat, er, fordi i et Forslag
af denne Art, hvor der er saadan en overor-
dentlig stor Masse af Tingets Medlemmer,
der aabenbart ikke ere saa fortrolige med det
Specielle, Enkeltighederne, det Saglige i Sagen
som ved saa mange andre Anliggender, have
Ændringsforslag, stillede af enkelte Medlem-
mer, ikke den Betydning, som naar de ere
Udbyttet af et Udvalgs Forhandlinger. Naar
jeg altsaa mener — og det er det vistnok ikke
saa Medlemmer, der have ment —, at de
Forslag, som der kunde være at stille til For-
andring i denne Sag, kun med nogen Ni-
melighed og Nytte kunne komme frem, naar
de ere Udbyttet af et Udvalgs Forhandlinger,
og altsaa komme frem efter at have været for-
handlede af Medlemmer, der have prøvet Sa-
gen, og som maaske have haft Anledning til
i en mere rolig, overveiet Samtale at konferere
med de Herrer, der jo tillige ere Medlemmer
af Banken, og som have taget Ordet væsent-
lig for Lovforslagets uforandrede Betragtelse,
saa kan jeg ifølge denne Betragtning kun finde
det rigtigt at faae et Udvalg nedsat, og jeg
antager, at 7 Medlemmer vilde i saa Hen-
seende være et passende Antal.

Th. Nielsen: Jeg maa paa det Be-
stemteste være af den modsatte Mening af
den, at det skulde være nyttigt, at der nedset-
tes et Udvalg i denne Sag. Noget dybtgaa-
ende Undersøgelse kan der jo her slet ikke være
Tale om. Dette vil det ærede Medlem, der
sidst havde Ordet, indrømme, saafremt dette
Forslag overhovedet skulde blive til Lov i Mar.
Men nogen dybtgaaende Undersøgelse behøves
heller ikke, thi det er jo gjentagne Gange op-
lyst, at det er akkurat de samme Punkter med
en enkelt Undtagelse, som vi have her i Kredt-
foreningsloven af 20de Juni 1850, og dette